

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

4. Dies Julii. Nisi divinæ gratiæ subveniat adjutorium; nihil prodest copiosum cujuslibet adhortantis eloquium. S. August. cont. Iulian. l.2.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

entium ordines, sunt in tua potestate. Quidquid tu
hoc es. Utere prudenter tuâ libertate, nec velis ab
tuâ potestate. Non enim à sulco veritatis Poëta ex
ravit, cum hæc exaravit:

Quanta hominis libertas, est & tanta potestas,

4. DIES JULII.

Nisi divinæ gratiæ subveniat adiutor
um; nihil prodest copiosum cujusli
bet adhortantis eloquium. *S. Augu*
cont. Julian. l. 2.

Sine Gra- I.
tia nihil
possumus.

Sicuti, ut declinemus à malo, fieri
faciamus bonum, opus est Gratia
illius, à quo procedit omne bonu
num. Quod est anima corporis
hoc est Gratia Animæ. Illud sine anima, caret vi
naturali: hæc sine gratia, vitâ supernaturali. Corporis
vitâ destitutum, frustra, in ipsissimo meridie le
li, dum toto radiorum apparatu circumfulget, et
ponis, ut oculos videndo: frustra, vel ex Græcia
Demosthenem; vel ex Italia Tullium evoces, ut aure
audiendo: frustra, totius Maii è viridariis flores, qui
ex Arabia feligas exquisitissima aromata, ut nares
dorando: frustra, ex Pontificum canis, aut Luciani
mensis saliares proponas dapes, ut palatum gustan
do: frustra, cuniculi pilos, vel si quid mollius offer
ras, ut manus tangendo oblectet: corpus ad nihil
lum sensus lenocinium aspirat, dum caret Animâ, qui
spirat. Sic animæ, nihil, quod est suprâ animam, nec
cœleste, nil divinum placet, & est gratum absente
gratia

Julius.

Tessera.

515

gratiâ. Circumfulgeat eam de cœlo lux, non videt; resonet dulcis illa dilecti vox, non audit; aspi-
ret bonus odor Christi, non arridat; pluat illi man-
na de cœlo, nauseat anima ejus super illo cibo. Nihil,
quod est ex Deo, animæ prodest; potiùs obest, ubi
gratia Dei abest.

II. Quid es cum gratia? quid sine gratia? cum ea,
conversatio tua est in cœlo; sine ea, in cœno: cum ea,
es dignitate Seraphinus; sine ea, es vilitate scarabæus:
cum ea, es, quæ solem intueris Aquila; sine ea, es, quæ
in tenebris cæcutis noctua: cum ea, in vinea Domi-
ni portas pondus, & æstus diei; sine ea, stas totâ die
otiosus in foro: cum ea, curris per viam mandato-
rum Dei; sine illa, (a) *sicut ostium vertitur in cardine
suo, sic piger in lectulo*: cum ea, generosus ut Sam-
son, dilaceras leonem, quasi hædum; sine ea, dicis ut
piger ille: (b) *Leo est fortis, in medio platearum occi-
dendus sum*: cum ea, audes masculâ voce exclamare
cum illo paludato bellatore: (c) *Si consurgant ad-
versum me castra, non timebit cor meum*; sine ea, ut
meticulosus Adam, jam exutus stolâ primâ, clamas:
(d) *Timui, eò quod nudus essem*: cum ea, nutritis in
croceis, & gustas, quàm suavis sit Dominus; sine ea
computrescis ut jumentum in stercoreibus suis: cum
ea, animâ, ut Nazaræi, (e) *est candidior nive, nitidior
lacte*; sine ea, *denigrata est super carbones*. Vis
compendio illius bona; hujus mala, atque ad eò u-
triusque statum? Audi Chrysologum: (f) *Quod vis,
unde vis, quando vis, habes. Nos præter tuam gratiam
nihil habemus; per quam stamus, vivimus, movemur.*

K k 2

CS

(a) Prov. 26.14. (b) Jud. 14.6. Prov. 22.13. (c) Ps.
26.3. (d) Gen. 3.10. (e) Thren. 4.7.8. (f) Serm. 97.

Et sumus. sine qua, jacemus, deficimus. perimus. Quantum perire times, tantum ne pereas; Gratiam ambias.

III. Nihil est tam futile, & imbecille, aut invalidum, quod non valeat ad tui exitium; nisi accedat gratiæ auxilium: sine gratia, ut nihil valeas, & ut pereas, sufficit vel una locusta, vel musca. Audi: (a) *Illos locustarum, & muscarum occiderunt morsus*; sufficit unius crabronis bombus; unius fimbriæ mulierculæ strepitus, vel soleæ ejus crepitus; unius puellulæ aridentis oculo nictus; unius putidæ fœmelle halitus: denique minima cadendi occasio, tui scilicet est perditio. Sol, fons luminis, & diei est pater; sed subindè patitur Ecclipsim: Luna pulchra, sed prodat suas maculas; astra fulgentia, sed nebulis obumbrantur; candidum ebur, sed vetustate nigrescit; speculum suo lævore clarissimum, verùm halitu inficitur: sic anima, licet gratiæ dono venusta, facile concipit labem, accipit cladem per insidiantis demonis fraudem. Denique vis intueri tui ipsius lineamenta; ut intelligas, qualis sis sine gratia? expendi Verba Tertulliani de Marcione, & idem de te dixeris sine gratia peccatore: *Marcion, Schyta tetrior, Nambixobio instabilior, Massagetâ inhumanior, Amazone audacior, nubilo obscurior, hyeme frigidior, gelu fragilior, Istro fallacior, Caucaaso abruptior.* Cùm igitur sis talis sine gratia; pluris æstima minimam gratiam, quam cujuscumque rei maximam scientiam. Nec enimeravit Poeta, dum dixit:

Gratia fit pluris, quam tota scientia juris.

(a) Sap. 10. 10

s. DIES